

F. t. l. vedr. værdipapirhandel m.v.

Lovgivningen i landet, hvor kontoen føres, er endvidere afgørende for, om der skal iagttages sikringsakt for at sikre rettigheder over værdipapirer, som opbevares hos en mellemmand, mod tredjemand og i givet fald hvilken sikringsakt. Også betingelserne for ekstinktion afgøres efter loven i landet, hvor kontoen føres.

Endelig afgøres det efter lovgivningen i landet, hvor kontoen føres, hvilke processuelle skridt der er nødvendige for at foretage realisation i tilfælde af misligholdelse. Selve spørgsmålet, om der foreligger en misligholdelse, som giver sikkerhedshaver ret til at realisere sikkerheden, afgøres fortsat efter den lovgivning, der regulerer det kontraktretlige forhold mellem sikkerhedsstiller og sikkerhedshaver. Bestemmelsen regulerer ikke, hvilken lovgivning der er afgørende for, om en sikkerhedshaver kan realisere sin sikkerhed efter indledningen af insolvensbehandling mod sikkerhedsstiller. Efter dansk ret kan en sikkerhed i værdipapirer realiseres trods indledning af insolvensbehandling mod sikkerhedsstiller. Tages en deltager i en clearingcentral eller i et registreret betalingssystem under insolvensbehandling, fastlægges deltagerens rettigheder og forpligtelser i forbindelse med deltagelse i systemet efter den lovgivning, som systemet er underlagt, jf. de gældende bestemmelser i § 57 e. Den i § 1 foreslåede § 58 n medfører ingen ændring heri, da bestemmelsen alene regulerer, hvilken lovgivning der er afgørende for, om en sikkerhed stillet over for systemet er beskyttet mod tredjemand, herunder deltagerens konkursbo.

Den foreslåede § 58 n finder alene anvendelse på dematerialiserede værdipapirer og bestemmer således ikke, hvilken lovgivning der regulerer de tingsretlige aspekter af en sikkerhedsstillelse i form af kontanter. § 58 n bestemmer heller ikke, hvilken lovgivning der er afgørende for, om en slutafregningsaftale har virkning over for tredjemand.

*Til § 2**Samtykke til ratifikation og gennemførelse*

Bestemmelsen gennemfører Haagerkonventionen om, hvilken lov der skal anvendes på visse rettigheder over værdipapirer, der opbevares af en mellemmand. Ved sin vedtagelse af lovforslaget giver Folketinget sit forhåndssamtykke til, at regeringen kan ratificere konventionen. Konventionen er optrykt som bilag 1 til lovforslaget.

De sagsområder, der reguleres ved konventionen, er delvist reguleret af finality- og collateral-direktiverne, hvorfor der foreligger blandet kompetence mellem

Den Europæiske Union og medlemsstaterne. Samtykket til, at regeringen kan ratificere konventionen, er derfor betinget af, at Den Europæiske Union senest samtidigt med Danmark ratificerer konventionen.

Samtykket til ratifikation omfatter samtykke til at foretage deklARATIONER efter konventionens artikel 1, stk. 5, artikel 12, stk. 3 og 4, artikel 16, stk. 2 og 3, samt artikel 20, jf. nedenfor. Regeringen bemyndiges til at foretage den nærmere vurdering af, i hvilket omfang det er hensigtsmæssigt at foretage deklARATIONER. For så vidt angår deklARATIONER om konventionens anvendelse i Grønland og på Færøerne, skal vurderingen foretages under hensyntagen til Grønlands henholdsvis Færøernes interesser. For så vidt angår de øvrige deklARATIONER skal vurderingen ske under hensyntagen til det hensigtsmæssige i, at konventionen anvendes ensartet i EU-medlemsstaterne.

Anvendelsesområde

Konventionen regulerer, hvilken lov der skal anvendes på de af konventionens artikel 2 omfattede tingsretlige spørgsmål vedrørende værdipapirer, der opbevares af en mellemmand, hvorved forstås, at værdipapirerne er krediteret en konto hos mellemmanden. Ifølge artikel 1 omfatter værdipapirer aktier, obligationer og andre finansielle instrumenter samt rettigheder herover, men ikke kontantindestånder. En mellemmand er en person, der som led i sit erhverv fører værdipapirkonti for andre. En børsmægler, der i sit bogholderi fører konti for sine kunder vedrørende værdipapirer, som opbevares af mægleren på vegne af kunderne, er en mellemmand. Et pengeinstitut kan være mellemmand, hvis pengeinstituttet fører konti for sine kunder vedrørende værdipapirer, der er registreret med pengeinstituttet som ejer (nominee). Et pengeinstitut, der alene optræder som kontoførende institut i relation til en konto i en værdipapircentral, er ikke en mellemmand, jf. artikel 1, stk. 3. Dette skyldes, at det kontoførende institut foretager registreringer på værdipapircentralens vegne.

En værdipapircentral er en mellemmand, jf. artikel 1, stk. 4. At værdipapircentraler er omfattet af definitionen af mellemmand, skyldes et ønske fra navnlig de nordiske lande om, at det af konventionen skulle følge, hvilken lovgivning der regulerer individuelle konti i de nordiske værdipapircentraler. En stat kan dog efter artikel 1, stk. 5, afgive deklARATION om, at et system, der registrerer og overfører værdipapirer på vegne af en udsteder af værdipapirer, ikke skal anses for en mellemmand i relation til værdipapirer, der er udstedt i henhold til den pågældende stats lov. Bestemmelsen tager sigte på det engelske system